

Διδαχί

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Δελφών & Μιαούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorfoseos.gr

ΕΤΟΣ 2^ο | 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2022 | Αρ. Φύλλου 98

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Σχόλια στο Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Λου 8:41-56

Το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Ζ' Κυριακής του Λουκά συνεχίζει την αφήγηση από το σημείο που την άφησε το ανάγνωσμα της 5' Κυριακής. Επιστρέφοντας ο Ιησούς με το πλοίο από την περιοχή των Γαδαρηνών, βρίσκεται στην ακτή της Καπερναούμ αντιμέτωπος με ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων να τον περιμένει. Ανάμεσά τους ο Ιάειρος, ένας άρχοντας της συναγωγής, ο οποίος πέφτει στα πόδια του Ιησού παρακαλώντας τον να σπεύσει στο σπίτι του για να θεραπεύσει την ετοιμοθάνατη κόρη του. Ο Χριστός δέχεται, στον δρόμο όμως ένα επεισόδιο με μια γυναίκα που υπέφερε από αιμορραγία τον καθυστερεί, με αποτέλεσμα η νεαρή να πεθάνει.

Εύκολα μπορεί κανείς να φανταστεί την αγωνία του Ιάειρου καθώς βλέπει το συγκεντρωμένο και προφανώς απείθαρχο πλήθος να πιέζει τον Ιησού, εμποδίζοντάς τον να προχωρήσει γρήγορα. Και ακόμα χειρότερα, μια

απελπισμένη γυναίκα που είχε ξοδέψει όλη της την περιουσία σε γιατρούς προκειμένου να θεραπευτεί από μια αιμορραγία που την ταλαιπωρούσε επί δώδεκα χρόνια άγγιξε την άκρη του ρούχου του Χριστού με την ελπίδα να βρει τη γιατρεία της. Η γυναίκα θεραπεύτηκε αμέσως και το όλο επεισόδιο δεν θα διαρκούσε περισσότερο από λίγα δευτερόλεπτα, αν ο Ιησούς δεν σταματούσε, επιμένοντας να μάθει ποιος τον άγγιξε. Η απρόσμενη αυτή αντίδραση του Ιησού τον καθυστερεί, με αποτέλεσμα η ζωή της κόρης του Ιάειρου να κινδυνέψει σοβαρά. Ακόμα και οι μαθητές, και ιδιαίτερα ο Πέτρος, φαίνεται να αγανακτούν με την αντίδραση του Ιησού. **“Δάσκαλε, οι όχλοι έχουν στριμωχτεί κοντά σου και σε πιέζουν κι εσύ λες “Ποιος με άγγιξε”;”** τον ρώτησε. Ο Χριστός όμως επιμένει: **“Κάποιος με άγγιξε, γιατί εγώ ένιωσα να βγαίνει δύναμη από ‘μένα”**. Τελικά η γυναίκα αναγκάζεται να αποκαλυφθεί και πέφτει τρέμοντας στα πόδια του, οπότε ο Ιησούς την ενθαρρύνει: **“Θάρρος, κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε· πήγαινε στο καλό”**. Στο μεταξύ όμως η κόρη του Ιάειρου πέθανε και κάποιος τον ειδοποίησε ότι είναι πλέον ανώφελο να ενοχλεί τον δάσκαλο.

Σε πρώτη ανάγνωση της αφήγησης η καθυστέρηση του Ιησού φαίνεται εντελώς αναίτια, κάτι που του το επισήμαναν και οι μαθητές του. Προσεκτικότερη όμως προσέγγιση της περικοπής μπορεί να αποκαλύψει τον λόγο αυτής της στάσης του Χριστού. Στον σύγχρονο αναγνώστη η πρωτοβουλία της γυναίκας να απλώσει το χέρι της και να αγγίξει τα ρούχα του Ιησού φαίνεται κάτι απλό, άλλωστε είναι κάτι που σήμερα πολλοί ευσεβείς χριστιανοί το κάνουν, να αγγίζουν τα άμφια των ιερέων όταν περνούν από μπροστά τους. Παρ’ όλα αυτά, για τα δεδομένα της εποχής η ενέργεια της γυναίκας απαιτούσε πολύ θάρρος, καθώς έπρεπε να ξεπεράσει πλήθος εμποδίων, με πρώτο το εμπόδιο της τελετουργικής της ακαθαρσίας, όπως αυτό ορίζεται από τις διατάξεις της *Παλαιάς Διαθήκης*. Το βιβλίο του *Λευιτικού* προσδιορίζει ξεκάθαρα την κατάσταση αυτής της γυναίκας ως κατάσταση που την καθιστούσε ακάθαρτη και, επομένως, θα όφειλε να παραμείνει περιορισμένη στο σπίτι της (Λευ 15:25-30). Αλλά και το εμπόδιο του πλήθους και του φύλου δεν ήταν μικρότερο. Μπορεί να υποθέσει κανείς ότι ο κόσμος άνοιξε δρόμο για τον άρχοντα της συναγωγής Ιάειρο, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν θα το έκανε για μια άσημη γυναίκα. Λίγο παραπάνω, άλλωστε, στο ίδιο κεφάλαιο αναφέρεται ότι ακόμα και η μητέρα του και τα αδέρφια του δεν μπορούσαν να πλησιάσουν τον περιτριγυρισμένο

από το πλήθος Ιησού (Λου 8:19). Πολύ πιο δύσκολο θα ήταν επομένως αυτό για μια εξασθενημένη γυναίκα που έπρεπε να σπρώξει και να παραμερίσει κάποιους, προσπαθώντας να φτάσει στον Ιησού και ταυτόχρονα να περάσει απαρατήρητη.

Αξιοσημείωτο είναι στην προκειμένη περίπτωση ότι, ενώ ο Ιησούς πιέζεται από το πλήθος, όλοι όσοι τον περιτριγυρίζουν αρνούνται ότι τον άγγιξαν. Αυτό έχει ως συνέπεια να υποχρεωθεί η γυναίκα να ομολογήσει την πράξη της, αλλά και τον λόγο για τον οποίο προέβη σ' αυτήν την ενέργεια. Έτσι όμως, η θέση εκείνης της άσημης γυναίκας αναβαθμίζεται στο ίδιο επίπεδο με εκείνο του Ιάειρου. Συγκεκριμένα, ενώ πριν ήταν πίσω από τον Ιησού και αθέατη, τώρα βρίσκεται στα πόδια του Ιησού, όπως ακριβώς και ο Ιάειρος. Θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι η στάση του Χριστού ισοδυναμούσε με μια δήλωση ότι δεν θα επέτρεπε ποτέ σε μια γυναίκα να νιώσει ανάξια να τον κοιτάξει στο πρόσωπο και να του ζητήσει τη θεραπεία της, όπως ακριβώς και ο Ιάειρος.

Την ίδια στιγμή όμως, ο Ιησούς δεν θα επέτρεπε επίσης ποτέ να υπάρξει κάποια παρανόηση σχετικά με τον λόγο της θεραπείας της γυναίκας. Συγκεκριμένα, η αυτόματη θεραπεία της μόνο με το άγγιγμα του ρούχου του Ιησού θα μπορούσε εύκολα να αποδοθεί από το πλήθος σε κάποια μαγική δύναμη. Ο Χριστός όμως ήθελε να καταστήσει σαφές ότι η θεραπεία της γυναίκας οφειλόταν αποκλειστικά στην πίστη της. Η γυναίκα πίστευε ότι ήταν αρκετό να αγγίξει το ρούχο του Χριστού για να θεραπευτεί και ενήργησε με βάση την πίστη της αυτή. Έτσι, από όλους όσοι περιέβαλλαν τον Ιησού και τον άγγιζαν, μόνον αυτή ευεργετήθηκε από το άγγιγμα. Τα ενθαρρυντικά λόγια του Ιησού προς τη γυναίκα, **“Θάρρος, κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε· πήγαινε στο καλό”**, ξεκαθαρίζουν τόσο προς το πλήθος όσο και προς τη γυναίκα ότι η θεραπεία δεν υπεκλόπη ούτε προήλθε από κάποια μαγική δύναμη, αλλά της προσφέρθηκε ως χάρη εξαιτίας της πίστης της.

Αυτήν την πίστη προτείνει ο Χριστός και στον Ιάειρο, όταν ο αγγελιοφόρος του φέρνει την είδηση ότι η κόρη του πέθανε: **“Μη φοβάσαι, μόνο πίστευε, και θα σωθεί”**. Όμως το πλήθος που είχε συγκεντρωθεί και μοιρολογούσε όχι μόνο δεν συμεριζόταν αυτή την πίστη, αλλά χλεύασαν τη διαβεβαίωση του Ιησού ότι το κορίτσι **“δεν πέθανε, αλλά κοιμάται”**. Ακριβώς αυτή η δυσπιστία του πλήθους εξηγεί τον λόγο της καθυστέρησης του

Ιησού να σπεύσει να θεραπεύσει την κόρη του Ιαίρου. Μετά τη θεραπεία της γυναίκας με την αιμορραγία ουδείς αμφισβητεί τη δύναμη του Ιησού να θεραπεύει αρρώστιες, αλλά εξουσία πάνω στον θάνατο μόνον ο Θεός μπορεί να έχει. Έτσι, ο Χριστός, συνοδευόμενος μόνον από τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο, καθώς και από τους γονείς του κοριτσιού, μπαίνει στο σπίτι και προστάζει την κοπέλα να σηκωθεί.

Αμέσως μετά το θαύμα, ο Χριστός δίνει στους γονείς του κοριτσιού δύο εντολές που φαίνονται δυσερμήνευτες: τους προστάζει να δώσουν στην κοπέλα να φάει και τους απαγορεύει να κοινοποιήσουν το θαύμα. Η προσταγή για παροχή τροφής θα μπορούσε να ερμηνευτεί ως μια συμβολική πράξη: **ο Θεός παρέχει τη ζωή και οι γονείς φροντίζουν για την τροφή.** Θα μπορούσε ακόμα να θεωρηθεί μια πράξη υπογράμμισης του θαύματος: το κορίτσι πράγματι αναστήθηκε υγιές και επέστρεψε στην κανονική ζωή. Η δεύτερη προσταγή μοιάζει ακατανόητη.

Ενώ στην περίπτωση του προηγούμενου θαύματος υποχρέωσε τη γυναίκα να διακηρύξει δημόσια τη θαυμαστή θεραπεία της, τώρα προστάζει να κρατηθεί η ανάσταση της κόρης του Ιαίρου μυστική.

Ασφαλώς ο Χριστός γνωρίζει ότι με τόσο κόσμο μαζεμένο έξω από το σπίτι κάτι τέτοιο θα ήταν αδύνατο. Αυτό που προφανώς επιδιώκει ο Ιησούς είναι η είδηση για την ανάσταση της κοπέλας να μη διαδοθεί από τους γονείς της αλλά από εκείνους που χλεύασαν τη δυνατότητά του να πραγματοποιήσει ένα τέτοιο θαύμα. Αυτοί οι ίδιοι ως αυτόπτες μάρτυρες πλέον θα υποχρεωθούν να αναγνωρίσουν ότι ο Χριστός ως Θεός έχει εξουσία όχι μόνο στην αρρώστια αλλά και στον θάνατο.

M.K.

